

— És a dir, que per unes 30.000 pessetes hom pot morir-se dignament?

— Sí... ja ho crec; per aquesta quantitat, hom ja pot quedar bé.

— En quant al cementiri, a Bescanó sempre hem tingut fama de tenir-lo ben arreglat. Vostè creu que hi sobra o hi fa falta quelcom en aquell lloc?

— Per desgràcia allà tinc d'anar-hi sovint, però de totes maneres crec que no sóc el més indicat per opinar del cementiri. Tenim un consellerponent que s'en cuida d'aquest servei, i ell deu saber més bé que jo el que allà hi fa falta o hi sobra. I si tinc que opinar sobre el cementiri, he de dir-te que el veig bé, comparat amb altres.

— Parlem ara d'un dels seus treballs, o sigui la recollida d'escombreries a domicili. Quants kilos en total recull a la setmana?

— Bé, doncs... solen ser uns 7.000 kilos a la setmana, repartits en dos dies de recollida. A l'estiu són tres vegades per setmana. Cal remarcar però, que hi haurà a vegades una setmana que s'en recullin el doble sense saber el perquè, ni de què ve. El que més notem és quan i ha vacances, ja que la gent aprofiten per fer neteja de tota mena de trastos vells; és a dir, d'escombreries sol haver-hi els mateixos kilos, però el que augmenta és el volum dels objectes.

— Així, els trastos també els recullen?

— Legalment no s'haurien de recollir. Però és clar, la gent qui no té un cabaç té unes sabates velles o roba antiga i naturalment no ho poden pas tirar a l'olla tot això. El que molesta més haver-ho de recollir i m'agradaria quedés ben clar, són els cartrons i capses d'envalatge pel gran volum que fan; jo demanaria a tothom que quan en tinguin mirin de plegar-los i aixafar-los per tal que ocupin el més petit lloc possible.

La recollida de les nostres escombreries, que dues vegades per setmana, ell en té cura.

Abans anava molt bé perquè passaven els drapaires a comprar-ho tot això, però ara s'ha acabat aquesta feina. Un dels avantatges que tenim avui dia és que ja tothom ho posa en bosses; això simplifica molt més el nostre treball.

— Aquesta feina que fan vostè i en Marcel·lí, no la troben un xic pesada per només dues persones?

— És pesat i no ho és, perquè tant li fa saltar com córrer. Per descomptat, sí que la trobem una mica pesada, però es pot fer. Sort que ara en temps d'hivern passem tan sols dues vegades.

— No podria pas explicar-me algun fet o anècdota ben curiosa que li hagi passat fent d'Algutzir?

— Doncs... NO. Tot ha estat bastant normal i monòton. Si hi ha hagut algun fet notable, està dintre del treball professional, el qual no puc dir ni comentar. Això són coses molt delicades, entenc jo.

— També és agent judicial oi?..

— Sí, i per això mateix també hi ha anècdotes de les que no puc parlar-te'n. Les feines més desagradables per un ALGUTZIR, són la cosa d'embargs i baralles, o coses i casos com aquests.

— Així, jo crec que degut al treball que fa deu tenir a Bescanó gent que no el poden veure...

— Jo penso, al meu entendre, que les coses les faig correctament. Ara bé, fer-ho bé per a tothom, no o fa ni jo ni ningú que tingui un càrrec públic. A vegades per ignorància es fa quelcom malament, però que consti, amb mala fe, això sí que no!

— M'ha semblat veure'l per Bescanó alguna vegada amb vestit oficial, i amb gorra incluída. Quins són els dies en que llueix aquest vestit amb l'escut de Bescanó brodat a la butxaca?

— Bé, doncs aquest vestit me l'ha comprat últimament l'Ajuntament i em varen demanar que m'el posés i jo m'el poso. Generalment porto aquesta mena d'uniforme a les hores d'oficina i quan vaig a fer notificacions de caràcter oficial.

— Abans una Algutzir tenia corneta... vostè no en deu pas tenir, oi?...

— No. I la poca que tinc encara no em toca...

— Seria partidari de posar moltes pels carrers del poble, tal com estan fent a Anglès?

— Això és una cosa que no és de la meua incumbència. Però jo crec que encara Bescanó és un poble i la gent creu bastant, circulant i aparcant. No obstant, això equivaldria a tenir alguna persona que fes de Policia Municipal, i per cinc o deu que no creguin ho hauríem de pagar tot el poble.

— Em podria dir, quins són els seus "hobbys" o esports que més li agradin?

— Una de les coses que més m'agraden és la muntanya i la naturalesa. El poc temps que em queda l'aprofito per anar a fer excursions i realment són aquests els moments que VISC i em marxen les "carbòries" del cap; endemés hi disfruto molt i com més alta millor.

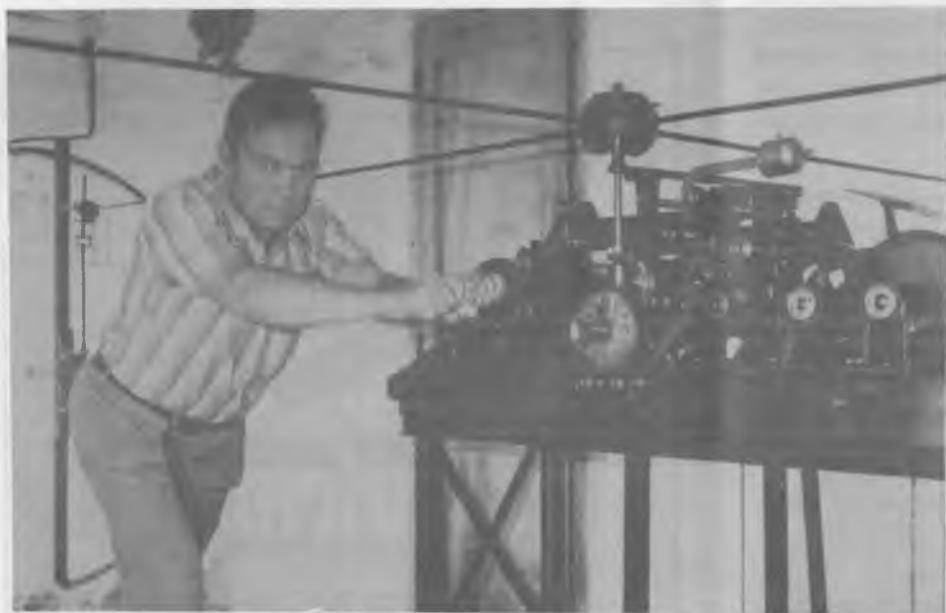
— Així, en definitiva i ja per acabar... Li agrada fer d'Algutzir?

— Doncs... sí que m'agrada. No solament pel fet de ser l'ALGUTZIR, sinó perquè alguna cosa s'ha de fer i tant me fa fer-ne una com una altra.

Val, doncs, Donem per acabada aquesta entrevista amb un home que ens acaba de relatar algunes de les seves feines que fa al servei del poble, i de les quals tots nosaltres, gent de Bescanó, podríem dir que ens en beneficiem.

Sols em resta donar-li les gràcies, i que per molts anys pugui continuar al front d'aquests treballs que tan bé sempre ha sabut dur a terme.

Fin l'any que vé.

Podem veure aquí una de les feines pesades que comporta l'haver de donar corda al rellotge; l'aixecament dels pesos manualment.